

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.
Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

„Vremuri grele“.

Aceste cuvinte revin fără încetare în discursurile deputaților cari au luat parte la desbaterile asupra proiectului despre *Judicatura Curiei*.

E ca un fel de refren, ca un fel de îngrijire generală, ca un fel de teamă instinctiv de ziua de mâine.

„Vremuri grele!“...

Și într'adevăr vremurile grele se apropie cu pași repezi și în chip fatal, prin desvoltarea firească a lucrurilor.

De abia a fost înăbușită în valuri de sânge răscoala Armenilor, care a costat pe acest popor creștin peste o sută de mii de vieți omenești, și care răscoală amenință la un moment dat cu o conflagrațiune generală, — și astăzi o nouă revoltă s'a produs în Creta, nouă versări de sânge, nouă terorisări.

Imperiul Otoman, în plină descompunere, e ca un vulcan în ferbere, care amenință de o potrivă apusul Asiei și răsăritul Europei. Tendințe deosebite, deosebite aspirații se manifestă din vremuri îndelungate și se afirmă cu fiecare generație care se ridică; toate popoarele, pe care întempleră le-a adunat în acest monstruos conglomerat, aspiră la libertate; toate voesc să scuture jugul dominațiunii turcești.

Orientul Europei e deasemenea într-o agitație neobișnuită. Statele independente sau suzerane din Peninsula-Balcenică se mișcă, se grupează, iau poziție, ca în ajunul unor evenimente însemnate.

Sârbii, uitând Slivnița, fraternizează cu Bulgarii; prințul Muntenegrului se asociază la această înfrățire a celor două popoare slave; — tustrele aceste mici state, perdute pentru politica de pace a triplei alianțe, gravitează în spre politica, fratelui mai în vîrstă, a Rusiei; — Grecia înfruntă de multă vreme în apele aceleiași politice... Numai România stă încă neutrală, înclinând par'că mai mult spre politica triplei alianțe și totuși ne-declarându-se fațăș pentru ea.

Aceste grupări și fraternisările ostentative ale Slavilor din Peninsula-Balcenică sînt simptomele unei stări de lucruri îngrijitoare, care poate se ese la suprafață dintr'un moment în altul.

Deputații maghiari aveau deci cuvânt să fie îngrijii de „vremurile grele“ ce pot să înceapă în curînd; aveau dreptate chiar să se cutremure la ideea, că

aceste vremuri grele ar pute să ne apuce în halul în care politica nenorocită și îngâmfată a guvernului maghiar a adus Ungaria.

Căci cum am ajuns noi, cetățeni ai Ungariei, cari nu sîntem Maghiari?

Am ajuns să fim considerați ca străini în țeara noastră. Trăim în condiții anormale și nu ne bucurăm de protecția acelorași legi ca și ceilalți cetățeni ai patriei. Sîntem prizonieri la tot pasul, — la tot pasul sîntem nedreptățiți și ofensați.

Dacă ne organizăm în partid național-român, sîntem desființați; dacă în presa noastră protestăm contra nedreptăților ce ni-se fac, sîntem întemnițați ca niste vulgari făcători de rele; sîntem întemnițați chiar și atunci când adresăm plîngerile noastre celui mai înalt factor constituțional...

În același timp puterea statului caută prin toate mijloacele să ne desnaționalizeze, să ne răpească tot ceea ce din moși-strămoși am moștenit, limba noastră românească, datinele noastre, caracterul nostru național, pe care întreg și neștirbit voim să-l transmitem și noi urmașilor nostri.

Hotărît lucru, starea noastră în Ungaria a ajuns de nesuferit!

Sarcinile și datoriile noastre sînt mari; și în schimb nici un drept nu ni-se recunoaște, nouă, cari sîntem un popor întreg, nouă, cari am versat sângele nostru cel mai bun pentru apărarea patriei, nouă, cari și astăzi dăm cu muca noastră rodnicie plaiurilor pe care trăim și contribuim în măsură atât de însemnată la întregirea statului, care atât de vitreg se poartă cu noi.

Cu ce tragere de inimă vom sări noi, atunci când „vremurile grele“ vor începe, întru apărarea acestei țări, în care partea noastră este prigonirea cea mai nesăbuită? Ce se așteaptă cu piepturile noastre, pentru-ce să ne versăm sângele, când în vremuri de liniște, în loc să fim lăsați a ne consolida, sîntem zădărniciți în toți pașii nostri și când a doua zi după luptă ce am susținut-o cu glorie pentru apărarea țării de dușmanii din afară, am fi nevoiți să reîncepem lupta contra dușmanilor din lăuntru, contra „patrioților“, cari vor să ne desființeze ca națiune și să ne răpească tot ce avem mai scump: limba și legea?...

Și ceea ce spunem noi aici o gîndesc toți Românii de inimă; ear' ceea ce gîndesc Românii pentru ei, o gîndesc de asemenea Sârbii și Slovaci pentru dinșii.

Într'adevăr, „grele vremuri!“ Cu atât mai grele, cu cât vorbele frumoase și ademenitoare cu care compatrioții nostri Maghiari ar căuta să ne îndulcească și să ne dispue bine în momentul decisiv, vor întâlni numai inimi închise și judecăți sceptice, neîncrezătoare. Prea de multe-ori am fost mistificați, pentru-ca să ne mai încredem în cuvîntul lor; și apoi prea brutală e elocuența faptelor, — procesele, persecuțiunile și toate „fericirile“ de care regimul ne împătășește, — pentru-ca să mai putem asculta vorbele ademenitoare ce ni-s'ar adresa atunci, când „vremurile grele“ ar începe.

Dar' să luptăm cu toții, să ne facem cu toții datoria, să murim cu toții, dacă s'ar cere, pentru apărarea patriei... Foarte bine! Vremurile grele ar deveni de sigur mai puțin grele, dacă piepturile tuturor cetățenilor patriei ar forma un puternic zid de apărare contra celor-ce ar voi să o atace.

Un lucru numai se cere pentru aceasta: Se cere, ca dreptatea să domnească pentru toți în Ungaria; se cere, ca toți să ne simțim mândri și fericiri de a fi cetățeni ai patriei comune.

Înțelege-vor aceasta cei îngrijii de „vremurile grele“, în ajunul cărora ei singuri vîd că ne aflăm, și lucra-vor ei în consecință? — Noi tare ne îndoim!

Luptă pentru mandat. Joaia trecută scene tumultuoase s'au petrecut în Félgyháza. Partidul popular a fost conchemat pe d. a. o întrunire. Polónyi Géza, dep. independent, voind să contracareze acțiunea partidului popular, a conchemat și el o întrunire pe 10 ore în. de amiază, care s'a și ținut.

Toți oratorii au vorbit în contra partidului popular.

După întrunire au pregătit se demonstrații. Au eșit la gară cu ouă clocite, ca se întimpine pe Zichy și suita lui, care era să vină cu acceleratul, dar' n'a venit. Demonstrații s'au retras pătăliți. D. a. însă s'a făcut un conflict serios. La 3 ore s'a deschis adunarea partidului popular, dar' deschiderea a fost salutăată cu multime de fluierături. Contele Zichy a strigat, că cine vrea să fluiera să se ducă de acolo. Poliștii și gendarmii călări au intervenit, dar' ei au năvălit tot asupra aderentilor lui Zichy. Asta a produs neapăsă indignare. Zichy a strigat iritat: „Mă voi duce la Regele, și înaintea Lui voi spune, cum proced față cu poporul, cei care în numele Lui exercită putere“. A venit primarul: s'au produs scene furtive el și Zichy. A înaintat apoi Polónyi, care era la o parte de mul-

țime și a început să se certe cu Zichy și primarul. Aderenții lui l-au ridicat pe umeri. El vorbea de pe umerii lor agitînd contra lui Zichy.

Primarul a dispus apoi gendarmilor să-l împrăștie pe demonstranți. De abia s'a putut face liniște, ca să se înceapă întrunirea (partidului p.), la care — se zice — au asistat vre-o 15—18 mii... Cu Polónyi au fost vre-o mii, între cari toți Jidani.

Așa s'a întemplat primul conflict, care e destul de semnificativ pentru lupta, ce se va desfășura cât de curînd, la alegerile generale.

Judicatura Curiei.

— *Discuțiunea din parlamentul maghiar asupra proiectului despre judicatura curiei în afaceri electorale.* —

(Urmare.)

Tot în ședința din 3 l. c. vorbește și Ugron Gábor, făcînd și el atent parlamentului, că Ungaria, respective națiunea maghiară, stă în preajma unei lupte, deci trebuie să se prepare bine pentru a-și asigura izbînda. Aceasta se poate face în prima linie prin o altă constelațiune a parlamentului, prin crearea unui nou și sănătos sistem electoral.

Alegerile se fie înainte de toate curate. Înzădar zice ministrul de justiție, că alegerile au fost tot ca acum și în era Bach-Schmerling, căci știut este, că acestia nu s'au folosit de aparatul oficios la săvîrșirea alegerilor, ba la anul 1865 s'au făcut alegeri curate ca nici-odată. Aceasta dovedește, că corupțiunea nu am moștenit-o nici de pe timpul absolutismului, nici dela alții bărbați de stat, ci ea este fructul vieții noastre constituționale, este nefericita ecrescență a acestei vieți.

Abusurile electorale toate au fost luate în apărare de către ministrul de justiție. Trebuie să înțelegem omul, vînd la ce muncă netrebnică se angajiază un ministru maghiar. El a fost jude timp îndelungat și ca jude el trebuie să se revolte de câte-ori vede încălcat și cel mai neînsemnat drept al omeniilor. Ministrul nu află de cuviincios a prezenta și pedepsi pe președinții alegerilor pentru ne mai pomenite abuzuri. Cum, nu este oare demn de cea mai aspră pedeapsă cel-ce ne răpește drepturile noastre politice, care ne desonestează ca oameni liberi, și ne răpește libertatea? Da, se știe ori-cine, este un bine mai mare a condamna pe cel-ce strivește dreptul și libertatea poporului, decât pe un bandit comun.

Crima ce se săvîrșește când se răpesc drepturile firești este o crimă în contra națiunii și a patriei. Cum poate trăi națiunea cu instituțiunile sale, cum poate avea încredere

în aceste, cum poate nutri dragoste față de tot, dacă cetățenii pot fi despoiați de aceste instituțiuni, de către acei bărbați, cari ajungînd în oficii săvîrșesc fapte ca și toți cavalerii din evl mediu?

Se vedem, care este tactica politică ce o observă guvernul la ducerea în deplinire a legii din chestiunea, cum își închipe guvernul a vindeca abuzurile electorale. În proiectul acesta se observă un sistem, același sistem ce se observă în întreaga noastră viață politică. Este vorba să se facă o lege electorală, dar' numai de acea natură, ca opoziția nici-odată să nu învingă, ear' guvernul să-și poată asigura învingerea întotdeauna prin forța oficială.

Astfel guvernul s'a îngrijit ca să se poată ține întruniri libere în cauze electorale, ce folos însă, când pe lângă aceste întruniri există și comisiile candidatoare, există pretorul, cel cu dreptul de a fi ales, există însă faianțe de toate un fișpan, căruia fi stă în liberă voce a alege pe cine voește, fără a fi în pericol, că ministrul îl va trage la răspundere, ori-cum l-ar condamna opinia publică. Întemple-se abuzuri ori-cât de însemnate, mișelii ori-cât de ticăloase, fișpanul rămîne neclintit la locul seu.

Și d-voastră totuși mai veniți și ziceți, că principul observat la alegerile dietale în țeara noastră este principul constituționalismului, care se validează cu ori-ce privilegiu. Și vedeți, n'avem nici o instituțiune, nici un drept, ce n'ar fi fost corupt și falsificat numai din interesul de a-i asigura guvernului majoritatea. Nu este o singură instituțiune, menită de a promova viața națiunii, în care nu s'ar pute aștera o serie de corupțiuni. Nu este nici un singur scaun în parlament, de care să nu fie legată cel puțin o corupțiune.

Și cu toate aceste ministrul zice că jalele-s puțin. Da, firește, puțin merg să se jeluască, căci sînt apriori convinși, că dreptate nu li-se va face nicăiri. Sînt convinși, că cea mai strălucită dreptate, cel mai fundamental drept cade jertfă stăpînirii de partid și de clică. Nici drept, nici echitate, nici bărbății ce le reprezintă nu se pot valida, ci devin numai obiecte bune de insultat și batjocorit. *Bărbați, cari reclamá drepturile sînt persecutați și calomniați prin corțegi și agenți plătiți, în Ungaria este oprit a-ți ridica vocea pentru interesul libertății publice.*

Îndoșebi s'a putut aceasta constata la alegerile de până acum, unde s'a făcut întotdeauna o enormă risipă de aur, căștigat nu tocmai tot în patria noastră. La abuzurile aceste își are aurul satisfacătorul rol, ear' cei-ce îl manuează scotesc acest rol drept o

„FOIȚA TRIBUNEI“

Iezărul.

Blandă-i noaptea... e liniște...

Numai iezărul trăsare,

Ca 'n o lungă suspinare...

Și începe să se miște,

Murmurînd fricos și tainic...

Precum inima trăsare...

Și se sbate năbușită,

Dup-o crimă săvîrșită-n...

Aiurare!

După dealuri luna ese

Vînd, ca să-i străbată 'n unde...

Iezărul fricos s'ascunde

Printre brazii, în umbra deasă...

El nu lasă, să pîtrundă-n

Fundul seu a lunei rază...

Unde 'n visuri liniștite

Multe suferete vrăjite

Repausează...

Alergînd pe maluri plînge

Pe iubitul ei din unde,

Care iezăru-l ascunde... —

O fecioară — și se frînge:

„Iezăre, o dă-mi-l, dă-mi-l!“

Lacul tace... Ea-i nebulă!

Numai echoul o 'ngănă...

Ear' un buciom dela stîna

Trist răsună!

Victor.

Savin Mușină și Toma Urechia.

— Figuri din anul 1848. —

I.

Cine nu tresaltă când aude de anul 1848, anul sbuciumărilor; rînd pe rînd ne trec înaintea icoane instructive, din care putem învîța multe. Ici vedem tăciunarii lui Kossuth, colo goimii de munte ai lui Iancu, ear' dincolo credința neclintită și alipirea către tron întrupate în grănițerii lui Urban dela Năsăud, tot atâtea chipuri trecute prin peana măiestră a istoriei.

Multe s'au întemplat în acel an de vir-var, încât e greu a le scrie pe toate; despre cele mai imposante istoria tace... Cu deosebire la noi la Români nu s'a făcut destul cu colectarea întemplărilor dela anul 1848.

Ungurii, după firea lor cea iute, au început a colecta și cele mai parțiale lupte ale lor. În timpul din urmă au dat și o istorie voluminoasă despre 1848. Acolo autorii înșiră „faptele eroice“ săvîrșite de armata maghiară în campaniile din acel an, prezentînd pe cei cari n'au făcut cauză comună cu rebelii. Voind și eu a arăta de o parte „faptele eroice“, ear' de altă parte „marinimositatea“ armatei maghiare, care s'a luptat la 1848, mi-am ales două persoane, despre care istoricii nu fac amintire. Ei, drept că nu au fost împodobiți cu titule mari, dar' faptele lor trebuie date posterității. Unul e *Savin Mușină*, ear' celalalt e *Toma Urechia* (sau cum pronunță poporul: Urece), ambii născuți în comuna Sîn-Iosif (Poiana) pe Someșul-mare, în fostul II. regiment de graniță.

II.

Savin Mușină a fost om de statură uriasă, era mai înalt de un stîngin, ear' mîinile lui erau foarte groase. De ținură a fost înrolat în regimentul confinar dela Năsăud, unde servi cu credință. Scăpat de serviciul militar el se făcă măiestru de lemn. Era lemnar și edifica case. Spun bătrînii, că la edificarea caselor lucra numai el singur, neavînd lipsă de ajutorul cuiva. Cu brațele lui puternice ridica cununile, bănele și căpriorii (cornii) casei, ear' în luptă dreaptă, el da piept cu 6—8 oameni. A făcut o multime de case, cu deosebire în Bucovina, în comuna Coșna. Scăpînd din serviciu în timpul din urmă fu numărat între așa numiții „clopari“ (un fel de glotași grănițeri, cari purtau și în luptă pături [clopuri] născuțenești, late în peană). Cea mai mare parte de timp, ca toți cloparii, a petrecut-o în Coșna, portul îi era ca la Coșneni, ear' pîrlung. În anul 1848 era ca de vre-o 40—44 de ani. La știrea, că Ungurii au cîntropit și devastat o parte a teritoriului grănițesc în urma respingerii lui Urban de către Bem, a pornit cu alții împreună la armata lui Urban, care, era în ținutul Bărgăului (din sus de Bistrița). Urban nu putea face mari mișcări, fiindcă nu prea avea oameni mulți și arme cu munițiune. Ce e drept, oamni i-se îmbiaseră destui, dar' o parte a armelor înaintea de răscoală i-s'a mandat să le dee gardei maghiare. Așa și cloparii Savin Mușină et consortes, în lipsă de arme se înarmară cu câte un par de stejar smul din vre-o vie de a Sașilor. La Borgo-Prund, grănițerii susținură cu puterj inegale o luptă foarte grea,

în urma căreia Urban se retrase către Buccovina. Savin Mușină fusé au părăsi locul de luptă. Se poartă la un pod numit „podul turacului“, în mîna cu un par de vie și pe când tăciunarii capabili de „fapte eroice“ (de a aprinde biserică) treceau și de 4 pe pod, pentru de a urmări pe Urban, Savin Mușină a cutreii (3) lovituri ca fulgerul aculcat la pămînt pentru totdeauna a trei (3) șiruri de câte patru (4), a decă douăsprezece (12) Unguri. În urma acestora el a căpătat trei rane, căzînd la pămînt. Era seară, când a căzut și abia a doua zi tîrziu a murit. Cât de mult a trebuit să se sîvîrcolească, ne putem da seamă în urma împrejurării, că i-au eșit picioarele din opinci. Aș dori să ne arete și istoricii unguri un asemenea cas.

III.

Dar' să mergem mai departe. Istoricii maghiari în istoria lor lungă și lată au un capitol: „Az oláhok kegyetlensége“ (— Cruzimele Valachilor —), unde înșiră lucruri, de cari i-se face pîrlung măciucă. Recunoaștem și noi, că în un așa timp oamenii nu mai zic rugăciunile, dar' casurile înșirate nu trebuiesc puse în căra Românilor ardeleni. În așa timp cele mai multe casuri sînt: răsunări personale. Dar' ori-cât de cruzi să fi fost Românii, mă rămășesc că nici Ungurii, și încă cei cari erau din armata regulată, nu au fost mai puțin cruzi. Am puté-o documenta cu mii de casuri. Ce cultură de inimă au avut voluntarii din Dobrița, când fiind încuartați în Năsăud voiau a străpunge cu baionetul prunții sugători, dacă plîngeau.

— — — Să vedem însă cazul cu Toma Urechia.

Anul 1848 află pe Toma în etate de 50—60 de ani, ca învățător comunal în Poiana. Ca ținăr a fost servit în reg. grănițesc, unde a avansat de „Gefreiter“. La strigătul dureros: „Urban e urmărit!“ deși oștaș bătrîn și concediat, își luă uniforma, ce de mult nu o îmbrăcase și porni la Bărgău. Pe când ajunse el pedestru, lupta între grănițerii și Maghiari curgea. Ostenit, dascălul Toma beu un pic de vinars și porni, firește fără nici o armă afară de băta de călătorie, către teatrul luptei. Fiindcă nu se putea străcura printre Unguri sta nehotărît în loc, deși plumbii cădeau în giurul seu ca ploaia.

Spun unii, că în mijlocul plumbilor el era nepăsător — fuera încet. În urmă vîzînd că tropetează se duse la un om din B.-Prund și se culcă. Peste noapte Ungurii au dat preste el și vîzîndu-l în uniformă îl luară și-l duseră înaintea comandantului-suprem. Comandantul-suprem fără pic de judecată, a poruncit să fie exortat lângă fabrica de hîrtie, unde a fost imediat împușcat, ca și un dobitoc! Pe preot nu l-au lăsat să-l însoțească și să-l îngroape. — Eată deci fapt făcut de un general, ce vor fi făcut oaredele sîlbatic ale tăciunariilor lui Kossuth, unde au fost numai ele, de capul lor??

Istoria este dreaptă, ca ce măsură măsură, cu aceea i-se măsură, adese-ori cu vîrf și îndeasat.

Aș dori ca să află imitatori!

Mihu din Ardeal.

bravură. Cei-ce s'arvîrșesc abuzurile sînt recompensați cu belșugul din parte mai înaltă și sînt pedepsiți cel mult în cazul cînd sînt prinși în *flagranti* ca hoții din Sparta.

În contra Austriei Ugron a făcut o erupție de indignare „patriotică”. Zice, că zi de zi sînt insultați și calumniați în Viena, prin presă, prin adunări, prin demonstrațiuni. El cere, ca guvernul să întrevină și să se folosească de cenzura preventivă (!) ce există în Austria, chipu, ca procurorul să confişte înaintea toți articolii, ce ar pute jigni pe Maghiari! (Auzi, *liberalism*! Sufragiu universal — cenzură preventivă! Red.)

Cu revîsurile legii electorale nu e îndestulit, trebuie să se facă un mod corect de sanare.

„Nu se poate, ca dreptul electoral și de aci încolo să se poată acuire pe baza alor 21 de diferite titluri, întemeiate pe diferite baze îndată-ce e vorba despre diferite părți ale țerii; nu se mai poate suferi, ca temeiul dreptului electoral să fie și mai departe pătratul de secție urbană, ci trebuie să ne nîsim, dacă vrem să se împuțineze abuzurile, ca dreptul de alegere să aibă o singură basă: aceea, pe care poșoarele nu o cer, nu o cerșesc dela nime, care e înăscută, și în care se validează principiul, că „*de nobis sine nobis*” nime nu poate dispune. Aceasta e sufragiu universal, al cărui principiu e curat și limpede, și dacă mă și învoesc, ca tranziție, nici-decum nu mă pot învol, ca el să fie condiționat de vre-un cens material sau doar chiar de cunoașterea în scriere și citire a limbii maghiare”. (Contraziceri în dreapta și strîngite: Hoch! Vie aprobare la stînga).

E interesant on. casă, ca Ungaria, care în totdeauna a mers în fruntea popoarelor cu libertatea, cât timp a înaintat în frunte cu libertatea n'a avut de lucru cu naționalitățile, pentru-că instituțiile libertății întotdeauna au împăcat și au dat ocaziune spre validitatea libertății și înfruririi personale.

Dar' despre sistemul introdus la 1848, cînd cu ștergerea iobăgiei tot atâtea primejdii preziceau, ca și despre introducerea sufragiului universal acum.

De ce a izbucnit în Ardeal revoluția Românilor. Pentru-că legislațiunea maghiară a pregetat a aduce la cunoștința Românilor din munți și văi, că i-a o șters iobăgia și i-a eliberat. Mai curînd au sosit pe acolo amăgitorii, cari li-au promis în numele împăratului, ceea-ce legislațiunea maghiară (?) li-a dat.

Asta e de învîțătură, să nu așteptăm ca mersul evenimentelor să ne întrecă peste tot, ci până avem încă vreme să dovedim, că de bunăvoie, ear' nu de silă, împărțim drepturi poporului din motivul de a ne pleca înaintea dreptului poporului, — să o facem aceasta.

Foarte mulți vor susține, continuă Ugron, că prin o procedură de natura aceasta va deveni primejdioasă pentru Ungaria chestia naționalităților. Eu însă sînt de o părere contrară.

Naționalitățile le formează cetățenii Ungariei. Eu recunosc în Ungaria cetățeni, cari vorbesc românește, slovește, nemțește. Pe acestia totdeauna i-am considerat ca Maghiari (!). Legea încă îi numește Maghiari (!). Față cu ei nu voesc altă lege, decât față cu toți cetățenii patriei. Naționalitățile din Ungaria nu sînt dușmane Maghiarilor, și neg, ca Maghiarii ar pute conta numai la puterea, pe care ar da-o Maghiarii numai ei singuri.

Maghiarii formează majoritatea Ungariei. A noastră este averea, a noastră-i inteligența, a noastră este puterea politică și școala politică. De ce deci să ne temem, de-a vedea în giurul nostru grupate și naționalitățile?

Ugron laudă apoi pe Nemți, cari totdeauna s'au alipit de Maghiari; numai Sașii s'au înstrînat une-ori de maghiarime. Și azi sînt între Sași oameni nesocotiți, cari nu vîd, că se perd în oceanul român (!).

Dar' cum stăm cu Români? La ei inteligența crescută mai în urmă nu este maghiară în sentimente, pentru-că vede, că pe cînd în vecinătatea noastră rasa română formează un stat, care are toate atribuțiile, prerogativele și nimbul independenței, pe atunci Ungaria nu poate da națiunii maghiare aceeași independență deplină, aceeași organizațiune politică independentă, nu-i poate crea o viață economică deosebită cum s'ar cuveni și cum s'a întîmplat în statele învecinate. Nu vî mirați dar', dacă statul român independent plutește înaintea Valahilor noștri ca un ideal, mai ales cînd legislațiunea Ungariei nu le măsura drepturile cu aceeași măsură ca celorlalți cetățeni, ci d. e. susține în Ardeal un cens electoral necorect și cercuri electorale necorect împărțite. (Aprobări).

Trebuie să influențăm, prin o administrație justă și neîntocmită după naționalități. Administrația se nu facă deosebire între Valah și Maghiar. Scusați, dar' miseria în administrație nu numai Valahii, dar' și noi o gîmjim cu toții.

E absolut greșit conceptul, care vrea să rezolve problemele vieții de stat numai din punct de vedere al limbii. Limba nu formează element constitutiv de stat. Înșiși Francezii sînt împărțiți în trei state, Germanii asemenea etc. E deci din parte-ne o procedură greșită de a sil pe oameni se vorbească ungurește; noi nu trebuie să-i facem atenți, decât la aceea, că sîntem chemați a cultiva interese egale, ne amenință pericole egale, progresul nostru e progresul lor, pieirea noastră, pieirea lor. Așadar noi trebuie să îmbrățișăm cu iubire pe naționalitățile nemaghiare ale acestei patrii, ca ele să nu vadă aici numai pămînt, în care muncesc și sufer, ci pămînt unde pot exercita și drepturi. (Aprobări).

On. casă! Sufragiu universal, acel principiu simplu și ușor de aplicat în viața practică, care singur poate vindeca relele arătate și cunoscute. Prin el vom introduce în locul corupțiunii virtutea și patriotismul. Gîndindu-ne deci la modul cum am puté fortifica Ungaria în fața luptei ce o așteaptă, gîndindu-ne la modul cum am curăți staulul lui A u g i a s, vedem că nu ne așteaptă o muncă de Sisiphus, căci multe vom delătura prin introducerea sufragiului universal. Pe lângă aceste observări primește deocamdată proiectul.

De încheiere mai vorbește Kossuth Ferencz, care nu se genează a mărturisii, că e Maghiar extrem. El voeste, ca Ungaria să fie a Maghiarilor, căci naționalitățile, cari i-au exprimat vederile lor până acum, numai neliniște au cauzat Ungariei. Primește votul universal cu condiția, ca alegător să poată fi numai acela, care știe scrie și cite, fiindcă statistica arată, că dintre naționalități numai o disparență minoritate are cunoștința citirii și a scrierii.

La sfîrșitul ședinței se votează și proiectul se primește în general.

Cronică politică.

Rîșcoala la Creta.

Eliberarea garnisoanei turcești, închisă de rîșcoala creștină în fortăreața Vamos, eliberare pe care a vestit-o depeșă dela 1 Iunie, a executat-o însuși noul guvernor al insulei, Abdullah-pașa, care venise în grabă cu două batahoane dinspre Salonic. Amănunte despre această scăpare lipsesc, dar' trebuia să se fi întîmplat printr-o surprindere și tare iute, că eliberatorii și eliberații s'au retras, ear' rîșcoala au avut timp să dea foc la edificiile oficiale și la fortificații. Pe urmă s'au retras și ei în munți, unde au proclamat unirea cu Grecia.

În celelalte locuri rîșcolate, încăierări și turburări continuă neînterupt. În capitala însăși a insulei, Canea, nu e vorbă, liniștea e relativ restabilă, căci acolo stau aproape corăbiile puterilor, ai căror reprezentanți, consuli, inspiră oare-cum respect Turcilor. Dar' în provincie, rîșcoala și urmările ei se lăse în nemijlocita apropiere a capitalei. Turcii au dat foc la mai multe case aparținătoare creștinilor. În Rethymno au fost arse casele mai multor creștini, ear' în împrejurimea orașului două sate creștine mai întău jefuite și pe urmă arse. În Kasseli, districtul Kissamo, creștinii blachează un detașament de soldați turci. În districtele Apocorona și Rethymno mai multe sate creștine sînt blocate de Turci, cele turcești de cătră creștini.

Depeșele sosite azi vorbesc, că un detașament de soldați turci, numărînd 85 oameni, s'a întors la Vamos pentru a duce cu sine materialul lăsat de garnisoană; rîșcoala însă s'au năpustit asupra lor mîcărînd întreg detașamentul, afară de doi.

Cum lesne se poate închipui, în Grecia toate spiritele sînt înfierbîntate, zierele opoziționale, scriu în mod violent contra Turciei, provoacă guvernul la „pășire energică”, la trimiterea corăbiilor; cele guvernamentale au început deja și ele să cedeze opiniuni publice și să scrie agitatoric. Așa „Acropolis”, inspirat de ministerul de externe zice la loc de frunte, că „guvernul i-a istovit până acum toate mijloacele pacifice și nu-i rămîne altceva decât a-și schimba politica”. Deja la 30 se asigură din „cel mai bun izvor”, că flota grecească era să plece la Creta încă în acea zi.

„Comitetul pentru introducerea reformelor la Creta”, din Atena, a proclamat unirea insulei cu Grecia. Ear' Cretanii ce locuiesc în Atena au primit programul comitetului revoluționar ca program național. Ziarele au deschis subscripție națională pentru Creta.

Reprezentanții puterilor mari, atît în Constantinopol cît și în Atena își dau toată silința pentru a localiza, ba chiar a înăbuși focul, afară, poate, numai Englitera. Cîci, pe cînd spre pildă, cele două corăbii franceze de războiu dinaintea capitalei Canea au și plecat de acolo, Englezii au trimis două nou corăbii întru „menținerea ordinii și apărarea intereselor europenești”.

Acțiunea puterilor în Constantinopol are drept obiect în primul rînd, ca noul guvernor al insulei să procedă la pacificarea ei respectînd drepturile creștinilor și reținînd pe ai sei de jefuiri; ear' în Atena se opintesc a reține guvernul de ori-ce pas primit, din care s'ar pute naște urmări grave. Astfel guvernul din Atena nici până azi n'a cedat presiunii opiniei publice și n'a trimis ajutor de arme Cretensilor.

„Times” publică din Constantinopol următoarea depeșă cu data de 4 Iunie: „Ambasadorii celor șese puteri mari au făcut la palat observări preventive, în sensul că rîșcoala din Creta să nu slujească drept ansă la un mîcel general asupra creștinilor insulei. Reprezentantul Rusiei a îmbrăcat observarea sa în cuvinte foarte stăruitoare, declarînd, că un atare mîcel ar uni Europa întregă în cotra Turciei”.

O altă depeșă particulară din Constantinopol, primită de „N. Fr. Presse” spune, că pașirea foarte energică a reprezentantului rusesc se datorește intervențiunii reginei Olga a Greciei, care e precum știm, mîtușă Țarului Nicolae II, sora decedatului Alexandru III.

La mănăstire.

În momentul acesta fostul Metropolit-Primal al României, redus la simplu monach, este la locul de exil, în chilia sa din mănăstirea dela Căldărușani. Astfel archi-scandalul Bucureștilor s'ar pără finalizat, dar' aceasta nu e decât aparență. Eată câteva informații nouă:

În urma sentinței sf. Sinod dela 20 Maiu v. 1896, Regele a semnat decretul, prin care locotenenta metropolităna este fusărcinată a continua cu girarea afacerilor eparchiei metropoliei Ungro-Vlachiei, până la îndeplinirea vacanței, prin alegerea unui titular.

Acest decret publicat în „Monitorul Oficial”, este urmat de un lung raport al ministrului cultelor cătră consiliul de miniștri despre cele petrecute în Sinod. Raportul se încheie astfel:

„După-cum vedeți dlor miniștri, sfîntul Sinod, cere ca sentința dată de dînsul asupra I. P. S. S. Metropolit-Primat Ghenadie Petrescu să fie executată.

Executarea decisiunilor sf. Sinod, în materie judiciară, este regulamentată prin art. 15 din legea asupra constituirii sf. Sinod, care zice: „Regulamentele sf. Sinod vor fi supuse, prin ministrul cultelor, sancțiuni domnești spre a fi executorii; ear' decisiunile în materie judiciare religioase se vor executa adreptul de cătră sf. Sinod”.

Aceste sentințe se vor executa pe cât timp pedepsele cuprinse într'însele vor fi disciplinare și de un ordin curat religios.

Din cele expuse mai sus rezultă:

Că sf. Sinod a fost legal constituit pentru a judeca bisericeste pe I. P. S. S. Metropolit-Primat Ghenadie Petrescu;

Că hotărîrea sa a fost dată în conformitate cu prescripțiile legii constituirii sf. Sinod;

Că pedeapsa cuprinsă în acea hotărîre este disciplinară și de un ordin curat religios;

Vă rog să binevoiți a subsemna alăturat jurnal, prin care se regulează concursul ce puterea civilă trebuie să dea sf. Sinod pentru executarea hotărîrii dată de el la 20 Maiu una mie opt sute nouăzeci și șese.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice, P. Poni.

Pe temeiul acestui raport, consiliul de miniștri hotărăște:

Dnii miniștri de justiție, interne și culte vor da fiecare, în ceea-ce li privește, concursul lor delegațiilor stului Sinod pentru executarea hotărîrii sale din 20 Maiu 1896, și îndeplinirii misiunii, cu care sînt însărcinați.

D. Sturdza, Eug. Stătescu, A. Stoiljan, P. Poni, General de divizie C. Budișteanu, G. Cantacuzino, G. D. Pallade, C. I. Stoicescu.

Mercuri înainte de a fi dus Metropolitul judecat din palatul metropolitin la mănăstire, i-s'a cetit următorul act, ce i-s'a adresat din partea locotenenței metropolitane:

Prin aceasta i-se face cunoscut spre a cuvioșii tale știință și regulă, că stul Sinod în ședința sa dela 22 ale curente, a delegat pe PP. SS. episcopi Silvestru al Hășilor și Gherasim al Argeșului, spre a-ți înmîna hotărîrea, prin care ești catarisit din treapta archieriei și căzut din demnitatea de Metropolit al Ungro-Vlachiei și Primat al României.

Conform dar' acestei hotărîri, i-ți se pune în vedere a te supune ei și a te duce la metania cuvioșiei tale în mănăstirea Căldărușani, unde ești dator întru toate a fi supus disciplinei monachale.

Primiți, cuvioase părinte, archierești binecuvîntări.

Locotenenta metropolităna: Ioșif, metrop. Moldovei, Partenie al Dunării-de-jos, Gherasim, director, Eon. C. Enescu.

Escortarea Metropolitului Ghenadie.
Foile din țeară aduc următoarele informații asupra escortării Metropolitului-Primat din rezidența metropolităna.

Joi seara la ora 5, Metropolitul Ghenadie a fost luat dela metropolie, de cătră d-nii procuror general Sărățeanu și prefect P. Stătescu, și dus cu birja pîzită de soldați la mănăstire. Regele n'a iscălit decretul de destituire. S'a executat pur și simplu hotărîrea Sinodului.

Eată acum și câteva amănunte asupra acestei sensaționale escortări:

Cînd s'au prezentat la metropolie dl procuror general Sărățeanu, prim-procurorul Lilovici împreună cu delegații Sinodului și dl St. Sihleanu, secretarul general al ministrului cultelor și au cetit actele pentru depunerea Metropolitului, acesta a declarat că nu se va supune, până-ce nu i-se va aduce un decret regal. Mai mulți domni cari erau acolo au fost scoși afară de sergenți și apoi a fost luat și Metropolitul Ghenadie. La bariera orașului el a fost dat în primirea prefectului de Ilfov. După trăsura în care se afla Ghenadie și prefectul de Ilfov, mergea o altă trăsură, în care se aflau patru gendarmi rurali, ear' înainte mergea o altă trăsură în care se afla căpitanul gendarmilor rurali, Cioazan, însoțit de doi gendarmi.

(Întruniri de protestare). Grupul din giurul deputatului N. Flviu a convocat în chestia catarisării Metropolitului Ghenadie o nouă întrunire de protestare, care s'a ținut azi (Sâmbătă, 6 Iunie n.), în sala Dacia.

Măne, Duminecă, va ține și partidul conservator o întrunire publică în capitala țerii.

(Petiția doamnelor). Ieri, (Vineri, 5 Iunie n.) doamnele L. Catargiu, G. Cantacuzino și general Manu au înmanat Regelui Carol, în numele doamnelor din București, o petițiune, în care „împloară înalta judecată a Regelui lor, spre a nu lăsa să cadă jertfă capul bisericii unei osînde ingrate, ci a se face o luminată dreptate, cheazăia neștirbită a orînduieilor legiuite, pentru pacea și mîngăierea conștiințelor credincioșilor”.

MILLENADE.

Preoți millenari.

Cel mai trist și mai compromiștor rol la milleniu l-au avut unii preoți români, cari s'au data sînuși steaguri ungurești millenare, și încă alătura cu preoți de alte confesiuni, ba chiar cu rabinerii jidani!

Știm, că une-ori preoților noștri nu li-se iartă a face acte de ceremonie și cult religios împreună, gr-cat. și gr-ort. Cum de li-se dă voie ca să facă acest lucru împreună chiar cu rabinerii?

Un atare cas s'a întîmplat în Dicio Sîn-Mărtin, unde protopopul *Macaveiu* a sînușit alătura cu alți preoți și cu rabinierul *Marton Miksa* steagul millenar al comitatului. Rabinierul a ținut din această ocaziune cuventarea festivă, în decursul căreia protopopul românesc îmbrăcat în ornate bisericesc, a trebuit să asculte cu capul plecat. La tot cazul l'a genat această situație.

„Oestereichische Wochenschrift”, organul intereselor universale ale iudovimii, ce apare în Viena sub direcțiunea lui rabbi Dr. *Bloch*, publică o lungă corespondență despre acest fapt, și laudă, firește, oratoria lui Marton Miksa.

Un alt cas a descoperit „Gazeta Transilvaniei”. Anume protopopul Treiscănelor, *D. Coltofeanu*, îmbrăcat în ornat bisericesc a sînușit steagul millenar al Ungurilor din Sepși-Sângeorgiu, alături cu rabinierul *Ovrelor* din Brașov. Reflectînd la această știre, părintele Coltofeanu declară în numărul de ieri al „Gazetei”, că la sfințirea steagului a asistat cu știrea și învoirea Ex. Sale Metropolitului Roman. De altă parte „Gazeta” observă, că la sfințirea steagului din vorbă a luat parte activă și protopopul gr-cat Ioan Șolnai.

Bal pe spesele comunei.

— Earăși un preot millenar —

Giroș, Maiu 1896.

Înainte de sf. Rosalii cu câteva zile, s'a lătit vestea, că în comuna noastră se va face bal.

Lucrul l'a plănit notarul cereual, un fost teatrist, care consultînd pe preotul gr-cat., Samuil Botta din loc, au coadunat antistia și comitetul la casa comunală, unde au hotărît, ca din averea comunală să se iee spre scopul indicat 100 fl. v. a. sub pretextul, că în toate comunele se fac baluri și este poruncă venită de sus.

Iarîntele Botta a ținut chiar și predică în biserică, îndemnînd credincioșii să iee parte la bal îmbrăcați în haine de sîrbătoare.

Judele comunal numai decăt în Sâmbăta Rosaliilor s'a apucat cu mamelucii sei și au făcut un cort, dreptînaintea altarului bisericii gr-catolice, arborînd deasupra cortului steagul „nemzeti”.

În Lunia Rosaliilor dimineața, deasupra cortului fălăiau patru steaguri.

După ameză-zi amăsurat programei, clubul care se afla la preotul gr-cat. a mers la cort între bubuitul mortarilor în frunte cu părintele Botta Samu, îmbrăcat în revercandă.

Venit-au și docintul gr-catolic George Muntean cu tinerimea școlară, avînd stegulețe și „nemzeti azlag”.

Cel dintău care s'a urcat pe bină a fost părintele Samu, care păcat numai că a vorbit românește, stricându-ne dulcea limbă și auzul.

Din toată vorbirea acestui păstor sufleteș nu am putut pricepe alta decăt începutul, că: în toată viața lui nu s'a împărțit de o onoare atît de mare, ca și în momentul, cînd comitetul comunal l'a ales de vorbitor la această festivitate și clipita aceasta este pentru dînsul una dintre cele mai fericite.

Mai tîrziu puteai vedea cum preotul acela a cutrierat stradele comunei sub steagurile tîmbăliștilor, avînd de-a dreapta pe Sterntha! Arthur și de-a stînga sa pe Kohn Moritz.

Notez, că acest preot este totodată archidiacon onorar și asesor consistorial și în tot momentul aspirant la protopopie.

După cutrierarea stradelor, pe la 5 ore s'au adus în cort vre-o 4 vedre de beutură, rămînînd cealaltă la casa comunală, din care împregiurare apoi au urmat certe și băței cu sînge, că de ce nu se aduce înaintea toată beutura ce s'a cumpărat din averea satului, altă beutură nu s'a dus în cort și așa, că veniții la bal s'au împrăștiat înainte de orele 8 seara.

Judele comunal cu mamelucii sei lacomi spre beutură, s'au dus la casa comunală, unde înuciînd ușa pe din lăuntru și astupînd fereștrile cu perini, au început a benchetui din două buți cu bere și vin, până cătră miezul nopții.

Atunci au fost conturbați de cătră o ceată din afară, cari pîndindu-i și aflînd că sînt ac'o cu ușile înucate și că beau pe averea satului, au pretins deschiderea ușii, altcum ei o iau jos din țîțîn, au și descuiat-o, apoi piept cu piept, pîlmuirii, loviri cu sticlele și spargerea ferestrelor.

Premiile Academiei-Române.

B. Premii pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date.

(Urmare și fine.)

XXII. Premiul *Princesa Alina Știrbei* se va da în sesiunea generală din 1902 pentru cea mai bună scriere despre:

Principiile morale și creștinești de cari trebuie să se conducă părinții în educațiunea copiilor lor.

„Această scriere va arăta în mod metodic legile morale, cari trebuie să conducă pe om în viață și mijloacele ce trebuie întrebuintate de părinți și de creșcători, pentru-a germenii cerințelor morale să fie desvoltați și întăriți treptat în inima copiilor și a tinerimii, pentru-ca voința acestora să fie îndrumată cu constanță spre tot ce este bun și virtuos, precum și spre îndeplinirea datorilor multiple ale omului, în fine pentru-ca copiii și tinerimea să fie de timpuriu astfel conduși, ca germenii celor bune să nu fie slăbiți într'înșii, ear' germenii celor rele să nu fie opoșiți și încurajați”. (Din actul de donațiune).

Premiul este de 8.500 lei, în care sumă se cuprind premiul autorului și cheltuielile de tipărire a scrierii (de minimum 30 coale de tipar garmond) în 1000 exemplare, din cari 800 ale autorului și 200 ale Academiei.

Terminal prezentării manuscrisului la concurs va fi până la 1 Septembrie 1901.

XXIII. Premiul *Princesa Alina Știrbei* se va da în sesiunea generală din 1906 pentru cea mai bună scriere despre:

Istoria României dela fundarea Daciei până la finele secolului present, pentru usul și întărirea simțimentelor patriotice ale tuturor cetățenilor.

„În această istorie trebuie să reese fiul conducător al desvolării statului român, greutățile ce poporul a avut de învins, suferințele ce a îndurat, efectele înfricoșate ale dominațiunilor străine, luptele ce le-a purtat pentru a susține naționalitatea sa neatinșă, redeșteptarea neamului românesc dovedită prin luptele eroice interne și externe susținute mai ales dela începutul secolului, — încununată prin independența redobîndită și regalul înalț de virtutea românească fîșoșă, — asigurată pentru vecie, precum va da Dumnezeu, prin succesele și progresele ce poporul va desvîrșii nefecutat”. (Din Actul de donațiune).

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Balteș.**
 Proprietar: Pentru **T. L. Albini** sub sechestru;
V. H. Dressandt.

BORSEC,

în comitatul Ciuc, (Transilvania).

Scaldă de primul rang,
la înălțime de 900 de metri (2750 urme) în regiunea unui ne-
străbătut brădet secular, liber de organisme inferioare.

Factorii vindecători: *climă de munte*; aer avut în ozon; fântâni cu apă de beut, de
compozițiuni chimice de fer și alte elemente vindecătoare; scaldă de apă rece cu
conținut de acid carbonic; scaldă de mocirlă cu conținut de fer; scaldă cu apă caldă
cu conținut de acid carbonic; scaldă cu frunză de brad; salon de cură de apă rece
bine organizat; massage și cură cu electrisare.

Scaldă Borsec este recomandată din partea autorităților în medicină, atât din
patrie cât și din străinătate pentru următoarele moruri: *lipsa de sânge, morb de
stomac și de intestine, turburări în mistuire, tuse uscată la cei cu aplicare spre
tuberculozitate, scapare de sânge, catar de plămâni și de gât, morb de nervi, mor-
buri femeiești, precum mare îngrășare, scriflă, reumă și drept mijloace de întărire.*

Borsec este un loc excelent de distracție.

Nici o scaldă nu se poate mândri cu atâtea locuri de excursiune ca și Borsecul.

Începutul sezonului este 15 Iunie și finea la 15 Septembrie.

Călătoria la Borsec se efectuează prin „întreprinderea de caleașă”, a cărei
comodități sunt neprețuite și după contractul încheiat mai în urmă, circulează între
Borsec și Reghinul-săsesc și viceversa între Reghinul-săsesc și Borsec cu cai schimbați
în decurs de o zi. Calesele întreprinderii dela 1 Iunie până la 31 August (pe timpul
sezonului principal) circulează pe fiecare zi chiar și dacă nu sunt musafiri.

Dela 15—30 Iunie și dela 1—15 Septembrie de asemenea circulează calesele
întreprinderii. [1554] 1—

Calesele (întreagă sau câte un loc numai) se pot comanda înainte.

Adresa: Miklós Görög, Szász-Régen.

Prețurile de transport sunt tarificate.

Apă de Borsec pentru vin e pus în circulație în sticle ample și închise
prin mașini acomodate spre acest scop, și așa apa este conservată așa cum e în izvor,
fără să-și piardă din putere.

Comandele se fac pe adresa lui Lázár & Verzár în Brașov, ca singurii vânzători
îndreptățiți, care efectuează grabnic și ieftin comande pentru alți vânzători.

Comande mai mici pentru singuratici efectuează și direcțiunea scadelor.

La toate recerșările răspunde grabnic și cu plăcere și se serveste cu deslășuri și
prospete de ori ce gen direcțiunea precum și dl Dr. Szilvassy János, medicul scadelor.

Stațiune postală și telegrafică în loc.

Borsec, Iuna Maiu 1896.

Direcțiunea scadelor și a întreprinderii.

Oaspeților dela expoziția millenară le recomandăm pentru privire, frumoasa expo-
ziție a Borsecului, încadrată în rame de nuc, ce se află expusă în pavilionul băilor.

Anunț.

La primăria comunei Seliște,
(comitatul Sibiu), află aplicare

un practicant notarial

eventual un scriitor, pe lângă salariu
anual de 300 fl. v. a. în bani, solvabil
în rate lunare.

Rugările sunt a se trimite primăriei
comunale (Szeliste, Szebenmegye) până în
15 Iunie a. e. [1525] 3—3

Primăria comunală:

Seliște, în 29 Maiu 1896.

V. Hențiu,
notar.

N. Mossora,
primar.

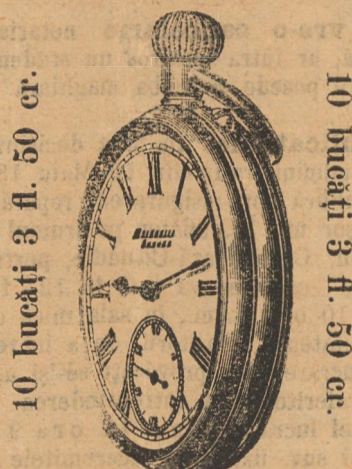
Nici-când în viață

NU VEI AVE PRILEGIUL RAR

de a primi pentru

3 fl. 50 cr.

următoarea colecție de mărfuri:

10 bucați 3 fl. 50 cr.

10 bucați 3 fl. 50 cr.

1 orologiu de buzunar anker remon-
toir, prima, merge exact, cu garanție de
trei ani;

1 lanț din aur imitat;

2 bucați de inele din aur imitat cu
brilant simil și rubine;

2 butoni de manșetă din aur imit. cu
mechanică patentă;

1 o frumoasă broșă pentru dame;

3 butoane de piept din aur imit.

Toate aceste 10 obiecte admirabile
costă la olaltă [1289] 3—6

3 fl. 50 cr.

Se expediază cu rambursă prin firma

Alfred Fischer,
Viena I., Adlergasse 12.

La casă cu nu corespunde, banii se retrimite

A apărut și se află de vânzare la
„Institutul Tipografic” din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având
la fine și un mic vocabular german-român
costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Photoplasticum

lângă

Promonada „Bretter” (Podul minciunilor).

În lume prin sbor.

Expoziție de fotografii originale de sticlă premiate.

În serie de 48 tablouri. — În fiecare zi altă serie.

Prima zi. — Sâmbătă, în 6 Iunie:

Palaturile minunate ale regelui Ludovic al II-lea din Bavaria.

A doua zi. — Duminecă, în 7 Iunie:

München cu lacul regal și Oberammergau.

A treia zi. — Luni, în 8 Iunie:

Helveția, în special Savoyen.

Urcarea pe Mont-Blanc.

A patra zi. — Marți, în 9 Iunie:

Tatra cea înaltă și Pojonul.

A cincea zi. — Mercuri, în 10 Iunie:

Petersburgul și Moscva.

A șesa zi. — Joi, în 11 Iunie:

CONSTANTINOPOL.

Zilnic după amiază dela 6 oare seara până la 10 oare.

Prețul intrării 20 cr.

Cu stimă:

Franz Herb.

[1555] 1—3

Primire de local!

Îmi permit a face cunoscut p. t. publicului, că prăvălia cu articli
de toilette și parfumerie de sub firma de odinioară

W. F. Morscher,

din edificiul comandai de corp, strada Cisnădiei, loco, a ajuns în
posesiunea mea prin cumpărare.

Experiențele mele îmi dau curajul de a spera, că voi satisface
coulant celor mai extinse comande, cu privire la bunătatea și
ieftinătatea mărfurilor.

Totodată mă ofer a îndeplini ori-ce comandă, aparținătoare
branșei mele.

Toate mărfurile expuse spre vânzare sunt cele mai proaspete și mai
bune în calitate, pentru a căror veritabilitate garantez.

Comande prin postă le efectuează prompt și cu prețuri convenabile.

Toate parfumeriile mele se pot primi și în prăvălia mea detail din

strada Gușteriței nr. 25.

Rugându-vă pentru comande numeroase, îmi permit a semna

cu deosebită stimă

Daniel Meltzer jun.

[1474] 4—6

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o
mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa
mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu
executarea acestui mandat sunt eu împuternicit. Expedez deci ori-și cui
obiectele următoare pe lângă simpla remunerație de fl. 6.60 și anume:

- 6 cuțite fine cu tăiș veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dint'o bucată.
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 pahare pentru ouă, de argint patent american.
- 6 tave Victoria englezești.
- 2 felinare frumoase de masă.
- 1 sită pentru ceai.
- 1 lopăță pentru zahăr pisat.
- 44 de bucați la olaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucați au costat mai înainte fl. 40 și se pot
căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american
este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea de 25 ani pe
garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii tuturor cărora nu le
convine marfa. Nimeni să nu lase deci privilegiul acesta admirabil și să-și
procure splendidă garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

daruri de nuntă și ocazionale.

Se capătă numai la

[1423] 3—3

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent
Viena, II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Prăful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-alături (metal igienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Gólciczany (comitatul Szepes).

Și cu a doua expediție a celor 2 garnituri admirabile sunt pe deplin mulțumit și le voi reco-
manda și altora.

Ferdinand Dulla, capelan.

Olmütz, 1 Maiu 1892.

Sunt foarte mulțumit cu expediția, care a întrecut pe departe așteptările mele.

Capitan Cz..., comanda pieții.